

paa Skarø vil medføre for store Udgifter. Jeg tror, det vil være vanskeligt at komme ind paa et Bidrag af indtil 8,000 Kr. til Opførelse af Kirkebygninger paa disse Smaaøer rundt omkring, hvor Befolkningen ikke er større end ca. et Par Hundrede Mennesker. — paa Skarø er der knap endda saa mange. Jeg tror, man her maa komme til Opførelse af indviede Bedehuse, der i alle Tilfælde kunne træde i Stedet for Kapeller og næppe vilde medføre Halvdelen af Bekostningen. Til at gaa denne Vej har Befolkningen tøvet med at erklære sig villig. Det er saaledes for en Del Befolkningens egen Skyld, at Sagen er trukken ud. Bliver den fremstødet fra Beboernes Side, vil det være mildest muligt at gaa denne Vej endnu ved den Behandling af Finanslovsforslaget. — Det ærede Medlem for Nalbørg Amts 1ste Valgkreds (S. Jensen) omtalte Spørgsmaalet om et Tilskud til Nørre-Sundby Præsteembede, et Spørgsmaal, der jo har været behandlet i den foregaaende Samling. Jeg skal med Hensyn dertil sige, at naar jeg ikke paa ny har stillet dette Forslag op om en Bevilling af 1,000 Kr. som Tilskud af Statskassen til Nørre-Sundby Præsteembede, er det fordi jeg har ment, at denne Sag var afluttet ved Afstemningerne her i Salen i Fjor. Jeg har ikke kunnet finde mig foranlediget til af egen Drift at tage Spørgsmaalet op paa ny, men der er jo intet i Vejen for, at der i Finansudvalget kan forhandles om Sagen i Aar. Jeg mener selvfølgelig, — da det var mig selv, der stillede Forslaget om i Fjor — at der er adskilligt, der kan tale for at gaa til ekstraordinært Bidrag her, men jeg maa paa den anden Side indrømme, at hvis Rigsdagen vil stille sig paa det principielle Standpunkt, at man ikke bør hde Tilskud i saadanne Tilfælde som dette, er det ogsaa et Standpunkt, som meget vel lader sig forsvare. — Til de lirkelige Spørgsmaal regner jeg endnu et Forslag, der er opført paa Kommunitetets Budget og vedrører Afhændelsen af en Del af Bispegaardens Grund, med Hensyn til hvilket Forslag det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (F. Bojsen) gjorde den Bemærkning, at han gik ud fra som noget selvfølgeligt, at der ikke kan være Tale om, at Sjællands Bispeembede afhændede denne Grund til private uvedkommende. Det ærede Medlem vil have lagt Mærke til, at der i Anmærningerne til Forslaget udtrykkelig udtales, at man vilde anse det for særdeles uheldigt, om man skulde vælge den Udvej, men naar det ærede Medlem siger, at han ikke kan tænke sig, at en dansk Kultusminister skulde kunne give sit Samtykke

hertil, vil jeg dog sige, at hvis Lovgivningsmagten kom til det Resultat, at det offentlige paa ingen Maade havde Brug for denne Grund — og ved det offentlige fandt der i dette Tilfælde nærmest kun tænkes paa Universitetet — ser jeg ikke, at der var noget principielt i Vejen for at overdrage den Grund til private, hvis man derved kunde se sin Fordel. Men det Spørgsmaal foreligger jo ikke. En saadan Eventualitet er ikke stillet anderledes i Udfigt, end at de Bemærkninger, der ere anførte i Anmærningerne, ere baserede paa et privat Tilbud, der af egen Drift er fremkommet med Angivelse af den Værdi, som vedkommende private Mand for sit Vedkommende vilde ansætte Grunden til. Naar dernæst det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds udtalte, at det rent formelt forekom ham, „at efter at samtlige Bispetiender ere inddragne af Statskassen, er den logiske Følge deraf, at Købsummen ved Afhændelsen maa inddrages i Statskassen“, og at „det er et Led af Bispeembedet, som naturlig maa finde sin Plads under § 8, Adskillige Indtægter“, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at det herved vistnok er overset, at det jo ikke er Bispeembedernes samtlige Indtægter, der i sin Tid ere blevne inddragne i Statskassen. Det vil jo erindres, at da Statskassen overtog den Forpligtelse at udrede Lønningerne til Biskopperne, vare disse Gager udtrykkelig betegnede som Vederlag for Statens Overtagelse af Bispetienderne. Det var jo oprindeligt et Arrangement, der blev truffet i Biskoppernes Favn under uheldige Konjunkturer; det har senere vist sig at være en meget fordelagtig Forretning for Statskassen, noget, jeg kun i Forbigaaende skal anføre. At de faste Ejendomme og de Kapitaler, der ere knyttede til Bispeembederne enkelte Steder i Landet, ikke betragtes henhørende under Statskassen, er sikkert nok. Der eksisterer flere saadanne, som bestyres under Stiftsmidlerne. Dette Forhold er altsaa Rigsdagen meget vel bekendt, og jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem ogsaa vil kunne huse fra Samlingen 1881—82, at der den Gang var udtrykkelig forhandlet med Rigsdagen om Statens Overtagelse af Bispetienden, der tilhørte Aarhus Bisps Bispestol, mod fast Vederlag, og under disse Forhandlinger gjorde Regeringen Rede for sin Stilling med Hensyn til Bispeejendommene, oppe i Aarhus. Der blev ved Salget af Bispegaarden indvundet en Kapital, som blev inddragen under Stiftsmidlerne, uden at der i saa Henseende rejstes nogen Indvending fra Rigsdagen. Søvrigt behøver jeg ikke at tilføje, at jeg selvfølgelig